

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 20.03.2024., 08:59:17 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/22-01/19	376-03/DF	
Uruožbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-24-13	0	

d3787836

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

poslovni broj: Usž-1209/23-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Borisa Markovića, članova vijeća te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Strojaraska cesta 11, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi poništenja rješenja o prisilnom izvršenju, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-749/22-8 od 16. siječnja 2023., na sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-749/22-8 od 16. siječnja 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika klasa: UP/I-341-05/17-01/01, urbroj: 376-03-22-68 od 17. veljače 2022.
2. Pobijanim rješenjem tuženika o prisilnom izvršenju utvrđeno je da je rješenje Inspektora za regulaciju tržišta željezničkih usluga i zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu, Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-341-05/17-01/01, urbroj: 376-03-20-15 od 21. travnja 2020. postalo izvršno 24. travnja 2021. (točka I. izreke), utvrđeno je da tužitelj nije postupio po rješenju inspektora za zaštitu prava putnika u željezničkom prijevozu Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-341-05/17-01/01, URBROJ: 376-03-19-13 od 30. prosinca 2019. ni po rješenju o izvršenju, KLASA: UP/I-341-05/17-01/01, URBROJ: 376-03-20-15 od 21. travnja 2020. (točka II. izreke) te je tužitelju naloženo da do 30. rujna 2022. izvrši obvezu iz navedenih rješenja (točka III. izreke). U točki IV. izreke pobijanog rješenja odgovornoj osobi izvršenika, direktoru društva, izrečena je novčana kazna u iznosu od 25.000,00 kuna te mu je naloženo platiti navedeni novčani iznos u roku od 8 dana od dana primitka rješenja na žiro račun Državnog proračuna, kao i da u istom roku dostaviti inspektoru dokaz o izvršenoj uplati. U točki V. izreke

istog rješenja određeno je da u slučaju da tužitelj ne postupi u skladu s točkom III. izreke tog rješenja, odgovornoj osobi izvršenika će se izreći novčana kazna u iznosu 50.000,00 kuna, a u slučaju daljnjeg neizvršavanja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu.

3. Tužitelj podnosi žalbu protiv presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom ističe da prvostupanjska presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je nerazumljiva i proturječna samoj sebi i razlozima presude, kao i da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama. Stava je da su shvaćanja prvostupanjskog suda izražena u osporenoj presudi pogrešna jer su tijekom upravnog postupka pogrešno primijenjene odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21.; dalje: ZUP) te su tuženik i uređujući inspektor prekoračili granice svojih ovlasti. Citira relevantne odredbe propisa primjenjivih na predmetni postupak te ističe da su javnopravno tijelo i uređujući inspektor ovlašteni poduzimati samo taksativno navedene aktivnosti, a ne i donošenje osporene odluke o izvršenju uz izricanje novčane kazne. Smatra da je protiv osporenog rješenja bilo potrebno omogućiti podnošenje žalbe te se i u navedenom ogleda nezakonitost tog rješenja. Osvrće se na dokumentaciju koju je tužitelj dostavio tuženiku te smatra da ju je prvostupanjski sud trebao uzeti u obzir. Predlaže da Visoki upravni sud usvoji žalbu, preinači prvostupanjsku presudu te naloži tuženiku da tužitelju naknadi troškove upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da uređujući inspektor nije izašao iz postupka inspekcijskog nadzora. Stava je da je sud pravilno zauzeo stajalište da tužitelj u ovom postupku ne može osporavati zakonitost rješenja o izvršenju. Ističe da dokazi koje tužitelj ističe u žalbi i koje je dostavio tijekom inspekcijskog nadzora, ne dokazuju da tužitelj daje propisane informacije tijekom putovanja u svim vlakovima te da su naznačene informacije u konkretnom slučaju izostale. Predlaže da Visoku upravni sud odbije žalbu tužitelja te potvrdi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

7. Presudom prvostupanjskog suda potvrđena je pravilnost stajališta javnopravnog tijela, pri čemu je prvostupanjski sud za svoju odluku naveo valjane, argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

8. Naime, iz obrazloženja pobijane presude, kao i obrazloženja pobijanog rješenja tuženika, razvidno je da su isti doneseni pozivom na odredbu članka 142. ZUP-a.

9. Prvostupanjski sud utvrdio je da tužitelj nije postupio po predmetnim izvršnim rješenjima od 30. prosinca 2019. i od 21. travnja 2020. u ostavljenom roku, niti do dana donošenja osporavanog rješenja, a koje se tiču informacija koje je potrebno pružati putnicima u prijevoznim sredstvima.

10. Sukladno odredbi članka 139. stavka 1. ZUP-a, ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju, donosi se rješenje o izvršenju u pisanom obliku. Rješenje treba sadržavati vrijeme, mjesto i način izvršenja. Rješenjem se može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze ili odrediti da se obveza ispuni odmah (stavak 2.). Rješenje mora sadržavati opomenu o novčanoj kazni i iznos kazne. Kad se izvršenje provodi putem

trećih osoba, potrebno je navesti obvezu izvršenika da snosi troškove izvršenja (stavak 3.). Žalba protiv rješenja o izvršenju može se uložiti samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja i nema odgovorni učinak (stavak 4.).

11. Odredbom članka 142. stavka 1. ZUP-a propisano je da će javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisiliti izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja. Odredbom stavka 2. istog članka ZUP-a propisano je da se novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja. Stavkom 3. istog članka propisano je da će se u slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze izreći druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta. Stavkom 4. istog članka određeno je da se novčane kazne izvršavaju sukladno odredbama ZUP-a o izvršenju novčanih obveza.

12. Prema ocjeni ovog Suda, pravilno prvostupanjski sud zaključuje da iz stanja spisa predmeta proizlazi kako nije sporno da tužitelj nije postupio po izvršnim rješenjima od 30. prosinca 2019. i od 21. travnja 2020. niti u dodijeljenom mu roku u rješenju od 21. travnja 2020., kojim je izvršenik upozoren na posljedice u slučaju nepostupanja u dodatnom roku, odnosno da će se u tom slučaju odgovornoj osobi izvršenika izreći novčana kazna u iznosu od 25.000,00 kn. Stoga prvostupanjski sud i tuženik pravilno smatraju da su se u konkretnom slučaju ostvarili uvjeti za donošenje pobijanog rješenja tuženika, kojim je određeno prisilno izvršenje rješenja izricanjem zapriječene novčane kazne odgovornoj osobi izvršenika.

13. Neosnovani su žalbeni navodi o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, odnosno da se presuda temelji na pogrešnim propisima za rješavanje konkretnog upravnog spora te da je obrazloženje presude kontradiktorno i nerazumljivo.

14. Ovaj Sud nalazi da nisu od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari žalbeni prigovori tužitelja. Riječ je o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i pred prvostupanjskim sudom i u odnosu na koje se prvostupanjski sud detaljno očitovao u obrazloženju pobijane presude, koje obrazloženje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

15. Prema ocjeni ovoga Suda, prvostupanjska presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno pravo, a nisu učinjene niti povrede postupka budući da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe ZUS-a i u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama, sukladno odredbi članka 60. stavka 4. ZUS-a, iz kojih razloga proizlazi da je prvostupanjski sud osnovano odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

16. Slijedom iznesenog, utvrdivši da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija žalbom, a niti razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

17. Odluka o trošku je utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 14. veljače 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Dokument je elektronički potpisan:
Sanja Štefan

Vrijeme potpisivanja:
27-02-2024
14:44:46

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Štefan
G=Sanja
CN=Sanja Štefan